

РЕШЕНИЕ

№ 1166

гр. София, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **16** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във вр. с чл. 208 – чл. 228 от АПК.

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С. против решение от 13.07.2023 г., постановено по АНД № 5707 по описа за 2023 г. на СРС, НО, 132 състав. С обжалвания съдебен акт е отменено НП № 184 от 30.11.2022 г., издадено от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С..

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е постановено в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което да бъде потвърдено издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. П., поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Прави възражение за прекомерност на претендирания от ответника адвокатски хонорар.

Ответникът – „ТОПЛОФИКАЦИЯ – ПЕРНИК“ АД, чрез адв. Д., оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна с присъждане на разноски, съгласно представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Районният съд, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, е установил от фактическа страна следното:

На „ТОПЛОФИКАЦИЯ – ПЕРНИК“ АД е издадено разрешително за емисии на парникови газове /РЕПГ/ № 28-НЗ/2015 г., в което като газов поток, водещ до емисии на парникови газове, като горива, суровини и спомагателни материали са посочени кафяви въглища, природен газ и брикети.

На 31.03.2022 г. дружеството е представило пред Изпълнителна агенция по околна среда /ИАОС/ верифициран доклад за 2021 г., в който е посочило изгаряне на 211 470 т. биомаса, която не била включена в издаденото РЕПГ. В тази връзка свидетелката Г. В. /актосъставител/ – старши експерт в РИОСВ – С. е извършила проверка и установила на базата на представени от жалбоподателя протоколи и фактури, че през 2021 г. „ТОПЛОФИКАЦИЯ – ПЕРНИК“ АД е получило и изгорило биомаса - първата доставка за биомаса била за периода 01-31. 2021 г. Биомасата не била включена в РЕПГ и изгарянето и представлявало промяна в работата на инсталацията, но дружеството не е уведомило за това ИАОС.

Прието е, че с това е нарушен чл. 15, ал. 1, пр. 1 от Наредба за реда и начина за издаване и преразглеждане на разрешителни за емисии на парникови газове от инсталации и за осъществяване на мониторинг от операторите на инсталации и авиационните оператори, участващи в Европейската схема за търговия с емисии /Наредбата/ вр. чл. 34, ал. 2, т. 1, б. "а" ЗОИК. Поради това на 31.05.2022 г. срещу дружеството бил съставен АУАН № 104/2022 г. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП, с което на основание чл. 73 от Закона за ограничаване изменението на климата /ЗОИК/ на ответника по касация е наложена имуществена санкция в размер на 10000 лева за визираното в АУАН нарушение.

Въз основа на установените факти решаващият състав е приел, че в проведеното административнонаказателно производство са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН и НП са издадени в противоречие с изискванията на чл. 42, т. 4 /за акта/ и чл. 57, ал. 1, т. 5 /за НП/ ЗАНН, което обосновава извод за незаконосъобразност на оспорения акт.

Решението е валидно, допустимо и правилно. Не са налице сочените в жалбата касационни основания за отмяна на съдебния акт.

Приетата от съда фактическа обстановка, подробно изложена в мотивите на решението, съответства на събраните доказателства, и се споделя изцяло от настоящия касационен състав на съда. Последният споделя и правните изводи на решаващия съд за незаконосъобразност на процесното НП.

В нарушение на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН в АУАН, респ. НП липсва пълно и точно описание на нарушението, конкретно относно времето на извършването му.

Разпоредбата на чл. 34, ал. 2, т. 1 от ЗОИК регламентира задължение за оператора на инсталация, притежаващ разрешително за емисии на парникови газове, в 14-дневен срок да уведоми компетентния орган по ал. 1 при всеки случай на планирана или

реално настъпила промяна в работата на инсталацията, включително характеристиката и/или функционирането на инсталацията.

Санкционната разпоредба на чл. 73 от ЗОИК предвижда, че за оператор на инсталация, който не изпълни задълженията си по чл. 34, ал. 2 в сроковете, предвидени в наредбата по чл. 5, т. 1, се налага глоба – за физическите лица, съответно имуществена санкция – за едноличните търговци или юридическите лица, от 1000 до 10 000 лв.

В конкретния случай в АУАН и НП е прието, че нарушението е извършено на 01.01.2021 г.

С оглед срока от 14 дни, предвиден в чл. 34, ал. 2, т. 1 от ЗОИК, следва, че планираната или реалното настъпила промяна в работата на инсталацията следва да е била реализирана 14 /четирнадесет/ дни преди 01.01.2021 г. – т. е. на 17.12.2020 г. Същевременно, никъде в АУАН и НП не се излагат такива факти.

Сочат се единствено данни за доставено количество отпадъчна дървесина за различни периоди. В АУАН и НП като първа доставка е посочен Протокол от 05.02.2021 г., подписан между „Топлофикация – Перник“ АД и „Фул Дистрибушън“ ЕООД. При това положение не става ясно защо се приема, при положение, че има 14 – дневен срок за уведомяване, че датата на нарушението е 01.01.2021 г.

Поради това, настоящият състав споделя извода на СРС, че е налице липса на описание на нарушението в частта относно времето на извършването му – липсват факти, които да сочат от кога е започнал да тече срокът за уведомяване и защо респ. се приема, че същият е изтекъл на 31.12.2020 г. /такъв извод се налага след като за дата на нарушението е посочена - 01.01.2021 г. /.

Отсъствието на тези обстоятелства при описанието на нарушението представлява липса на факти от състава на нарушението и е налице непълно и неясно описание на фактическата му страна. Допуснатото нарушение е съществено, защото ограничава правото на защита на наказаното лице, доколкото на него не са му предявени всички факти, по които то следва да се защитава и на които да противопостави своите възражения.

Решението е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, разноси се дължат на ответника, който своеремно е направил искане за присъждане на сумата от 2000 лв. – адвокатски хонорар и е представил списък по чл. 80 ГПК. От касатора е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което настоящият състав намира за основателно. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията. Разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата определя, че при интерес от 10000 лв. до 25000 лева минималното възнаграждение е в размер на 1300 лв. + 9 % за горницата над 10000 лв. При интерес в размер на 10000 лева в случая, минималното адвокатско възнаграждение е в размер на 1300 лева. По изложените съображения касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 1300 лева - адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд - София - град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.07.2023 г., постановено по АНД № 5707 по описа за 2023 г. на СРС, НО, 132 състав.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околна среда и водите - С. да заплати на „ТОПЛОФИКАЦИЯ – ПЕРНИК“ АД с ЕИК [ЕГН] разноски по делото в размер на 1300 /хиляда и триста/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.